

Chci vám říct ještě další příběh. Jeden člověk taky zemřel a šel do Nebe. Jedl maso a pil alkohol celý svůj život a neudělal nic dobrého. Bůh u brány se ho zeptal: „Měl bys jít do pekla. Zřejmě jsi šel špatnou cestou. Proč jsi tady nahoře?“ On řekl: „Nevím. Nějaká síla mě sem táhla. Nevěděl jsem, kam jdu.“ Pak si strážní bůh vzal knihu špatné karmy (odplaty), aby ho zkontroloval. Jeho špatná karma (odplata) byla v knize zaznamenána všude. Už víc nechtěl číst. Druhý strážní bůh řekl: „Podívej se do této knihy požehnaných zásluh. Má tady možná jeden nebo dva záznamy.“ Nemohli najít nic	v celé knize, kromě jednoho záznamu ke konci. Ukázalo se, že to taky mělo něco společného s praktikujícím Metodou Quan Yin. Nějaká stará žena byla negramotná a žila zřejmě někde v Sichuanu. Ta stará žena byla negramotná. Dříve číst uměla, ale neuměla číst nové čínské znaky. Znaky byli změněny, a ona byla stará, proto nerozuměla. Šla si zažádat o pas. Úředník na pasovém řekl: „Jste už hodně stará. Měla byste zůstat doma. Proč byste se vláčela přes oceán? Na co potřebujete pas?“ I když ho dlouho prosila, úředník jí to stejně nepovolil. Pak šel kolem další úředník, to byl člověk,	který zrovna zemřel a nevěděl proč byl tažen do Nebe. Přišel a řekl: „To je v pořádku. Jděte se nejdřív najíst. Už je poledne. Já to vyřídím.“ Ten člověk odešel pak ven. Byl velmi šťastný, že se může jít najíst. Proč se tam otravovat se starou paní, která neodešla, i když ji žádal celé dopoledne, aby odešla. Řekl: „Dobrá. Dobrá. Odcházím, ale požádej tu starou paní, aby odešla. Zdá se, že je hluchá. Nerozuměla, co ji říkám. Chtěla navštívit tu Nejvyšší Mistryni Ching Hai na nějakém vzdáleném místě, které se jmenuje tak, že to ani nedokážu vyslovit. Jak může vědět, kam má jet, když je negramotná?
---	--	---

Je zvláštní, že řekla jasně jméno Nejvyšší Mistryně Ching Hai, ale neumí říct nic jiného. Postarej se o ni. Odcházím.“ Úředník, který zrovna přišel, řekl: „Dobrá, postarám se o ni. To je v pořádku.“ Úředník, který zrovna přišel se podíval na starou paní, která byla stará, vrásčitá a bezzubá, ale měla velmi milý úsměv. Začala ho prosit pokorně a upřímně: „Prosím, dejte mi pas, abych mohla cestovat do zahraničí.“ Ten úředník řekl: „Jaký export? Nejste náklad, aby vás vezli lodí, vyváželi nebo dováželi. Jste člověk. Jak vás mohou vyvážet nebo dovážet? Nejste zboží. Myslíte jet za moře, ano?“	Ona řekla: „Ano, jakkoli. Jen chci vyjet ven. Chci jen odjet z Číny. Chci vidět moji Mistryni.“ Pak toho říkala hodně o Supreme Master Television, být vegetariány a o globálním oteplování. Řekla tomu úředníkovi hodně věcí. Ten úředník byl velice zvědavý a zapnul počítač a podíval se. Skutečně tam byla Supreme Master TV. Když se začal dívat, nemohl pak už přestat. Tolik se mu vysílání líbilo, že se stále díval. Pak ta stará dáma řekla: „Hej! Mluvte se mnou! Co můj pas? Vzpomínáte si, že jsem chtěla jet za hranice?“ Úředník se „probral“ a řekl: „Dobrá! Chcete se podívat	na přednášku té dámy, že? Té Nejvyšší Mistryně něco, že?“ Ona řekla: „Ano! To je moje Mistryně.“ Ten úředník, který sotva přišel, měl měkké srdce. Viděl, že je ta dáma tak upřímná a nikdy zřejmě nebyla ve svém životě mimo svojí vesnici. Přesto chtěla dnes odjet ze země. Byl velice dojat a řekl: „Proč ji chcete vidět?“ Ona řekla: „Je to moje Mistryně. Chci ji jet navštívit. Jsem tak stará. Prosím, nechte mě jet, ano? Jinak, bych pak zemřela s lítostí. Jen bych se na ni chtěla jednou než zemřu podívat. Můžete mě prosím nechat jet? Jinak by se po mé smrti
--	---	---

mohla moje duše vrátit a dělat vám potíže.“ Jen mluvila a dělala si legraci. Tomu úředníkovi se zdála být legrační. Proto se taky smál a řekl: „Fajn. Nechte mě přemýšlet. Jak se jmenujete? Jak se píše vaše jméno?“ Nemohla ho zřetelně vyslovit. Ten úředník řekl: „Napište ho sem, abych ho viděl.“ Řekla, že neumí psát. Pak vyndala svůj rodný list, aby se podíval. Pak se podíval. „Fajn! Napíšu to za vás.“ Pak jí to pomohl napsat. „Dobrá! Teď se jen musíte podepsat.“ Neumíte se ani podepsat? „Dobrá. Podepíšu se za vás.“ Pak napsal správně její jméno. Pak ji požádal,	aby tam otiskla svůj prst, pak to bude v pořádku. Měl její podpis a otisk prstu, proto byla v pořádku. Páni! Ta stará dáma se mu téměř klaněla. Ten úředník řekl: „Och! Ne, ne. Teď můžete odjet. Teď můžete odjet.“ Bylo to díky tomu, že na první pohled, vypadala jako jeho matka, která již zemřela, proto cítil vřelost a štěstí. Jeho srdce změklo. Jeho matka ho hýčkala, když žila. Byla velmi vlídná a učila ho morálním hodnotám jako je respekt ke starším, být loajální k nadřízeným a milovat zemi, pečovat o ostatní a nedělat špatné činy atd. Proto byl	dobře vzdělaný v morálce. Byl velmi dobrý syn. Když tedy zjistil, že mu ta stará žena připomíná matku, cítil k ní sympatie a lásku. Proto jí orazítkoval a pomohl vyplnit formulář. Když si bůh u vchodu a bůh požehnaných odměn přečetli odstavec v poslední části o tom, jak pomohl staré ženě odjet na skupinovou meditaci a vidět Mistryni, Nejvyšší Mistryni Ching Hai, řekli: „Dobrá. Je to v pořádku. Je to dostačující na to, abychom tě přijali. Dobrá. Prosím.“ Když se dostal dovnitř, uviděl hodně praktikujících včetně té staré dámy, jak tleskají, aby ho srdečně přivítali.
--	--	--

Ty dva příběhy byly
tak legrační.
Jsme vegani
a nikomu neubližujeme
ani zvířatům.
Nekrademe ani nelžeme.
I kdybychom nebyli svatí,
jsme dobří lidé, že?
Nepoškozujeme
zemi ani společnost, že?
Kdyby byli všichni Číňané
jako vy,
země by byla
jako Nebe, že?
Nikdo by se nikoho nebál,
všichni by měli dobré srdce.
Nebylo by žádné zabíjení,
žádné šizení, žádné okrádání.
Nebyla by to
velmi dobrá společnost?
Určitě je to prospěšné.
Myslím, kdyby byla každá
země takto vlídná,
pak by byl celý svět
vlídný a v míru.
Všichni by žili v míru
a starali se o sebe,
o své rodiny, své přátele
a děti.
Pak by neobtěžovali vládu.

Vláda by pak mohla
relaxovat a veselít se.
Dobrá.
Jen jsem vám teď vyprávěla
několik historek pro zábavu.
Nebylo to nic speciálního.
Uvidíme se později.
I když ještě všichni nepřijeli
a já jsem sem přijela,
abych tady udělala pár věcí,
zastavila jsem se,
abych se na vás podívala.
Přijdu, kdykoli
budu moct, jakýkoli den.
Vy jste sem tedy přijeli
na týden
a využili jste příležitosti
mě vidět. Ano?
Nebudu se nutně držet
rozvrhu.
Člověk není stroj,
aby se řídil rozvrhem –
zmáčkni tlačítko
a on se „bum“ objeví.
Společnost není někdy
tak nápomocná.
Není to jen společnost,
je to také kolektivní karma
(odplata)
cítících bytostí. Dobrá.

Děkuji Vám, Mistryně.
Pokud chcete plakat, plačte.
Nestyd'te se.
Jsme rodina.
Jste velmi pozeňnaní.
Já jsem jen sběratel
špatné karmy (odplaty).
Mistryně? (Ano.)
Koupila jsem nemovitosti
asi před 4, 5 lety. (Ano.)
Mám 12 nemovitostí
a nemohu je prodat
a proto mám dluhy.
Rozumím, dobrá.
Dobrá, rychle je prodejte,
možná jen abyste ho pokryla.
Nemusíte čekat,
na požadovanou cenu.
Pokud to pokryjete.
Možná trochu vyděláte,
ale nečekejte,
že vyděláte hodně.
Tak to prodáte rychleji.
Udělejte, co chcete.
Děkuji Vám, Mistryně.
Uvidíme se, lidi.
Děkujeme Vám, Mistryně.
Děkujeme, že jste přišla.
Dobrá. Není zač.